

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 13C/98/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813213115
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2015:8813213115.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou Mgr. Annou Monokovou v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Karadžičova 8, P.O. BOX 205, 810 00 Bratislava proti žalovaným: 1. O. I., L.. XX.XX.XXXX, J. XXX XX Q. XXX, 2. S. I., L.. XX.XX.XXXX, J. XXX XX Q. XXX, o zaplatenie 7838,91 eur s prísl. takto

rozhodol:

Konanie o povinnosti žalovaných zaplatiť sumu 1950 eur s príslušenstvom

z a s t a v u j e.

Žalovaní v 1. a 2. rade s ú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 4959,84 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 6803,40 eur od 09.03.2013 do 28.05.2013, s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 6753,40 eur, od 29.05.2013 do 30.07.2013, zo sumy 6673,40 eur od 31.07.2013 do 26.03.2014, zo sumy 6473,40 eur od 27.03.2014 do 24.10.2014, zo sumy 6223,40 eur od 25.10.2014 do 25.11.2014, zo sumy 5973,40 eur od 26.11.2014 do 22.12.2014, zo sumy 5723,40 eur od 23.12.2014 do 26.01.2015, zo sumy 5598,40 eur od 27.01.2015 do 25.02.2015, zo sumy 5223,40 eur od 26.02.2015 do 25.03.2015, zo sumy 5098,40 eur od 26.03.2015 do 27.04.2015, zo sumy 4723,40 eur od 28.04.2015 do zaplatenia a iné trovy konania v sume 35,02 eur na účet právneho zástupcu žalobcu a to všetko v mesačných splátkach po 150 eur, ktoré splátky sú splatné vždy do 30. dňa v mesiaci na adrese žalobcu pod následkami straty výhody splátok počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku.

Čo do zvyšku žalobu z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi istinu 7838,91 eur, úrok z omeškania vo výške 8,75% p.a. zo sumy 6803,40 eur od 09.03.2013 do 28.05.2013, úrok z omeškania vo výške 8,50% p.a. zo sumy 6753,40 eur od 29.05.2013 do 30.07.2013, úrok z omeškania vo výške 8350% p.a. zo sumy 6673,40 eur od 3.07.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Uviedol, že jeho právny predchodca D. D., S..D., D. D. P. XX, J., IČO: 00 151 653 poskytla žalovaným na základe úverovej zmluvy č. 0561551910 uzavretej dňa 07.12.2006 úver s dohodnutou výškou ročnej úrokovej sadzby 11,75% p.a., ktorý sa žalovaní zaviazali uhradiť formou pravidelných splátok s dátumom splatnosti poslednej mesačnej splátky dňa 20.11.2016. V rozpore so zmluvnými dojednaniaми žalovaní svoj záväzok nespĺnili riadne a včas v lehotách splatnosti mesačných splátok úveru. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 27.02.2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru v súlade s ust. Čl. 7.6. bpd 7.6.1. Všeobecných obchodných podmienok

úverovej zmluvy, čím sa pohľadávka z úverovej zmluvy v celkovej výške 8338,29 eur pozostávajúca z istiny nesplatennej časti úveru v sume 6803,40 eur, nesplatených úrokov a poplatkov za správu úveru v sume 1534,89 eur stala splatnou v celom rozsahu. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti bolo žalovaným doručené dňa 26.02.2013. Žalovaní svoj záväzok v poskytnutej lehote splatnosti do 08.03.2013 nezaplatili, voči žalobcovi sú tak od 09.03.2013 v omeškaní so zaplatením pohľadávky z úverovej zmluvy v celkovej výške 8338,29 eur pozostávajúcej z istiny nesplatennej časti úveru v sume 6803,40 eur a nesplatených úrokov a poplatkov za správu úveru v sume 1534,89 eur, z čoho riadne zmluvné úroky úveru predstavujú sumu 1123,65 eur a poplatky za správu úveru sumu 41,86 eur. Následne citoval ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou D. D., S..D.. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom zo dňa 28.3.2013 bola pohľadávka voči žalovaným postúpená žalobcovi, o čom boli žalovaní upovedomení písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Po postúpení predmetnej pohľadávky žalovaní svoj záväzok do dňa spísania návrhu uhradili len sčasti a to vo výške 130 eur - úhrada 50 eur prijatá na účet žalobcu dňa 28.05.2013 a úhrada 80 eur dňa 30.07.2013. Zostatok neuhradenej sumy z titulu nesplateného úveru tak predstavuje 7838,91 eur, s ktorej platením sú žalovaní v omeškaní voči žalobcovi.

Žalovaný v 1. rade požiadal o možnosť úhrady dlžnej sumy v splátkach.

Účastníci konania navrhli súdu schválenie súdneho zmiernu v znení, že žalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi istinu 7638,91 eur, úrok z omeškania vo výške 8,75% p.a. zo sumy 6803,4 eur od 09.03.2013 do 28.05.2013, úrok z omeškania vo výške 8,5% p.a. zo sumy 6753,4 eur od 29.05.2013 do 30.07.2013, úrok z omeškania vo výške 8,5% p.a. zo sumy 6673,4 eur od 31.07.2013 do 26.03.2014, úrok z omeškania vo výške 8,5% p.a. zo sumy 6473,4 eur od 27.03.2014 do zaplatenia a náhradu trov konania pozostávajúcich z časti nevráteného súdneho poplatku v sume 47 eur, to všetko formou 37 pravidelných mesačných splátok vo výške 250 eur splatných k 24-dňu v mesiaci, počnúc prvou splátkou splatnou dňa 24.10.2014 na č.ú. : XXXXXXXXXXXX / . XXXX, E. XXXXXXXX. Posledná splátka vo výške 174,48 eur je splatná 24.10.2017 a že žalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť právnomu zástupcovi žalobcu trovy právneho zastúpenia v sume 88,82 eur na č.ú. XXXXXXXXXXXX/XXXX, E. XXXXXXXX v štyroch pravidelných mesačných splátkach, pričom prvá splátka vo výške 250 eur je splatná 24.06.2014, druhá splátka vo výške 250 eur je splatná dňa 24.07.2014, tretia splátka vo výške 250 eur je splatná 24.08.2014 a posledná splátka vo výške 132,82 eur je splatná 24.09.2014 s tým, že ak sa žalovaní dostanú do omeškania so zaplatením ktorejkoľvek zo splátok alebo jej časti, strácajú výhodu splátok a celý dlh sa stáva splatným ku dňu nasledujúcemu po prvom dni omeškania s úhradou ktorejkoľvek zo splátok, alebo jej časti.

Uznesením č.k. 13C/98/2014-37 zo dňa 12.8.2014 súd zmier uzavretý účastníkmi konania neschválil, ktoré uznesenie bolo potvrdené aj uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/243/2014 zo dňa 18.2.2015.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a prílohami, písomným vyjadrením žalobcu a jeho prílohami, výpoveďou žalovaného v 1. rade a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalovaný v 1. rade uviedol, že spolu s manželkou, žalovanou v 2. rade, si predmetný úver zobrali, bolo to vtedy 200000 Sk, spočiatku ho aj splácali, potom však nastali nejaké skutočnosti a úver neboli schopní splácať. Chcú ho zaplatiť, avšak nie sú schopní zaplatiť ho naraz, preto požiadali o splátky. V ďalšom uviedol, že v priebehu konania uhradili žalobcovi nejakú sumu, uhradili po 250 eur, ale nie sú schopní ďalej v takýchto splátkach splácať, navrhovali by splátky po 150 eur, nakoľko žalovaná v 2. rade poberá rodičovský príspevok, majú dve maloleté deti s tým, že jeho príjem v čistom predstavuje 380 eur, ďalej má ešte príjem na diétach, keďže chodí pracovať do zahraničia. Rodičovský príspevok je okolo 200 eur a k tomu ešte rodinné prídavky na dve deti. Z tohto príjmu prispievajú svokrovcom, u ktorých bývajú, 200 eur na náklady súvisiace s bývaním, manželka uhrádza ešte iné svoje záväzky v sume cca 100 eur, zvyšok potrebujú na zabezpečenie základných životných potrieb pre seba, ako aj pre maloleté deti.

Právny zástupca žalobcu v písomnom podaní zo dňa 15.06.2015 uviedol, že žalovaní sa zaviazali úver, ktorý im bol poskytnutý dňa 07.12.2006 vo výške 6638,78 eur splatiť formou 119 pravidelných mesačných splátok po 97,96 eur s dátumom splatnosti jednotlivých splátok k 20. dňu príslušného kalendárneho mesiaca. Dátum splatnosti prvej mesačnej splátky bol dohodnutý k 20.01.2007 a dátum poslednej mesačnej splátky k 20.11.2016. Žalobca sa v tomto konaní voči žalovaným domáha zaplata pohľadávky vo výške 7838,91 eur s prísl.. Uplatnená pohľadávka pozostáva z neuhradenej časti úveru vo výške 6803,40 eur (v špecifikácii postúpenej pohľadávky „ Istina celkom“), z nezaplatených riadnych úrokov vo výške 1123,65 eur (v špecifikácii postúpenej pohľadávky „ Riadne úroky“) a z nesplatených poplatkov za správu úveru vo výške 41,86 eur (v špecifikácii postúpenej pohľadávky „Poplatky“). Neuhradená časť úveru vo výške 6803,40 eur pozostáva z nesplatenej istiny úveru, z riadnych úrokov vyčíslených za obdobie od uzavretia zmluvy, t.j. od 07.12.2006 do 30.09.2011, ktoré neboli k 30.09.2011 uhradené a z poplatkov, vyčíslených za obdobie od uzavretia zmluvy, t.j. od 07.12.2006 do 30.09.2011, ktoré neboli k 30.09.2011 uhradené. Čo sa týka nesplatených riadnych úrokov vo výške 1123,65 eur v špecifikácii postúpenej pohľadávky „ Riadne úroky“, tieto predstavujú riadne úroky za obdobie od 01.10.2011 do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t.j. do 18.02.2013. Nesplatené poplatky za správu úveru vo výške 41,86 eur predstavujú poplatky za správu úveru za obdobie od 01.10.2011 do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t.j. do 18.02.2013. V ďalšom uviedol, že žalovaní sami, prostredníctvom mediátora požiadali o umožnenie splatiť svoj záväzok formou mesačných splátok, s čím žalobca súhlasil a vo veci spravovali návrh súdneho zmieru zo dňa 14.05.2014. Žalovaní tak svoj záväzok voči žalobcovi uznali, čo potvrdzuje aj skutočnosť, že v zmysle vzájomnej dohody i napriek tomu, že doposiaľ po začatí súdneho konania uhradili istinu vo výške 1950 eur na účet žalobcu a trovy právneho zastúpenia za 3 úkony právnej pomoci vo výške 882,82 eur nasledovne: platba na účet Intrum Justitia vo výške 375 eur dňa 27.04.2015, vo výške 125 eur dňa 25.03.2015, vo výške 375 eur dňa 25.02.2015, vo výške 125 eur dňa 26.01.2015, vo výške 250 eur dňa 22.12.2014, vo výške 250 eur dňa 25.11.2014, vo výške 250 eur dňa 24.10.2014, vo výške 200 eur dňa 26.03.2014 a platba na účet advokáta vo výške 132,82 eur dňa 24.09.2014, vo výške 250 eur dňa 26.08.2014, vo výške 250 eur dňa 25.07.2014, vo výške 250 eur dňa 23.06.2014. Z dôvodu čiastočnej úhrady žalovanej pohľadávky po začatí súdneho konania berie žalobný návrh v časti o zaplata istiny vo výške 1950 eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhuje aby súd v tejto časti konanie zastavil. Z dôvodu čiastočného späťvzatia žalobného návrhu zároveň upravil petit žalobného návrhu a to tak ,aby súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade zaplata žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu vo výške 5888,91 eur, úrok z omeškania vo výške 8,75% p.a. zo sumy 6803,40 eur od 09.03.2013 do 28.05.2013, úrok z omeškania vo výške 8,50% p.a. zo sumy 6753,40 eur od 29.05.2013 do 30.07.2013, úrok z omeškania vo výške 8,50% p.a. zo sumy 6673,40 eur od 31.07.2013 do 26.03.2014, úrok z omeškania vo výške 8,50% p.a. zo sumy 6473,40 eur od 27.03.2014 do 24.10.2014, úrok z omeškania vo výške 8,50% p.a. zo sumy 6223,40 eur od 25.10.2014 do 25.11.2014, úrok z omeškania vo výške 8,50% p.a. zo sumy 5973,40 eur od 26.11.2014 do 22.12.2014, úrok z omeškania vo výške 8,50% p.a. zo sumy 5723,40 eur od 23.12.2014 do 26.01.2015, úrok z omeškania vo výške 8,50% p.a. zo sumy 5598,40 eur od 27.01.2015 do 25.02.2015, úrok z omeškania vo výške 8,50% p.a. zo sumy 5348,40 eur od 26.02.2015 do 25.02.2015, úrok z omeškania vo výške 8,50% p.a. zo sumy 5223,40 eur od 26.02.2015 do 25.03.2015, úrok z omeškania vo výške 8,50% p.a. zo sumy 5098,40 eur od 26.03.2015 do 27.04.2015, úrok z omeškania vo výške 8,50% p.a. zo sumy 4848,40 eur od 28.04.2015 do 27.04.2015, úrok z omeškania vo výške 8,50% p.a. zo sumy 4723,40 eur od 28.04.2015 do zaplata a náhrady trov konania, to všetko formou mesačných splátok vo výške 250 eur splatných k 24. dňu v mesiaci počnúc právoplatnosťou rozsudku. Voči žalovaným si uplatňujú trovy konania za zaplata súdny poplatok, trovy právneho zastúpenia si vzhľadom k tomu, že tieto boli uhradené počas konania, neuplatňujú.

D. D., S..D.. ako banka a žalovaní ako dlžníci uzatvorili dňa 07.12.2006 zmluvu o splátkovom úvere č. 0561551910 podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka. Podľa článku. I. zmluvy, predmetom zmluvy bolo poskytnutie splátkového úveru bankou dlžníkovi v sume, mene a za podmienok dohodnutých v tejto zmluve o úvere. Na základe úverovej zmluvy bol žalovaným poskytnutý úver vo výške 200000 Sk (6638,78 eru), ktorý sa žalovaní zaviazali ako dlžníci splácať v mesačných splátkach po 2951 Sk (97,95 eur) a to v 119 mesačných splátkach k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, konečná splatnosť úveru bola určená na deň 20.11.2016, pričom úroková sadzba predstavovala ku dňu podpisu zmluvy 12% ročne a ročná percentuálna miera nákladov 14,03%.

Podľa čl. II. bod 2 zmluvy žalovaný ako dlžník vyhlásil, že sa oboznámil so súčasťami Úverovej zmluvy, ktorými sú Všeobecné obchodné podmienky, úverové podmienky, sadzobník a podmienky určené zverejnením, za ktorých sa bankový produkt poskytuje, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať.

Podľa bodu 3. uvedeného článku zmluvy všetky právne vzťahy výslovne neupravené v zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami Úverových podmienok VOP, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí.

V bode 4. článku II zmluvy si zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú podľa § 262 Obchodného zákonníka spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka.

V zmysle bodu 1.2 Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“) tieto VOP upravujú všetky vzťahy vznikajúce medzi bankou a klientom na základe zmlúv uzatvorených v súvislosti s bankovými produktmi, ako aj na vzťahy vznikajúce v súvislosti s konaním, ktorého cieľom je uzavretie zmluvy.

VOP tvoria súčasť akejkoľvek zmluvy uzatvorenej medzi bankou a klientom v súvislosti s príslušným bankovým produktom, bez ohľadu na to, či je príslušný produkt vo VOP upravený (bod 1.3 VOP).

V rozsahu, v akom sa ustanovenia písomnej zmluvy uzatvorenej medzi bankou a klientom v súvislosti s určitým bankovým produktom líšia od ustanovení VOP sú rozhodujúce ustanovenia takejto písomnej zmluvy. Ak ustanovenia VOP týkajúce sa jednotlivých bankových produktov obsahujú odlišnú úpravu ako všeobecná alebo záverečná časť VOP, sú rozhodujúce ustanovenia osobitnej časti VOP (čl. 1 bod 1.4., bod 1.5. VOP).

Podľa bodu 7. VOP tieto ustanovenia VOP upravujú záväzkovo-právne vzťahy medzi bankou a klientom - fyzickou osobou nepodnikateľom, vzniknuté na základe zmluvy o úvere, v ktorej sa banka ako veriteľ zaväzuje, že na požiadanie klienta ako dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a klient- fyzická osoba nepodnikateľ ako dlžník sa zaväzuje peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Banka poskytne splátkový úver, t.j. peňažné prostriedky vo výške určenej v zmluve o úvere a po splnení podmienok uvedených v zmluve o úvere a to takým spôsobom, že pripíše peňažné prostriedky v prospech účtu klienta. Vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov sa uskutoční formou splátok klientom (bod 7.2.4 VOP).

Podľa čl. 7 bod 7.3.2. VOP pohľadávku z úveru, ktorá sa skladá z istiny, jej súčasti a

príslušenstva spláca klient pravidelnými splátkami, periodicitou dohodnutou v základných podmienkach zmluvy. Banka je oprávnená rozhodnúť o spôsobe splácania úveru pred poskytnutím úveru a kedykoľvek počas trvania úverového vzťahu. Ak ku dňu splatnosti úrokov, úrokov z omeškania, poplatkov a iných nákladov spojených so splátkovým úverom nebude na účte dostatok prostriedkov na ich úhradu klient a banka sa dohodli na tom, že banka je oprávnená uspokojiť splatné úroky vo forme zaťaženia účtu, i keď neexistuje klientova pohľadávka z jeho účtu. Na základe tejto skutočnosti vznikne na účte nepovolené prečerpanie a klient je povinný okamžite vyrovnať toto nepovolené.

Splátka je uhradená včas, ak je pripísaná na účet banky najneskôr v deň splatnosti

splátky a banka má možnosť nakladať s poukázanou sumou (čl. 7 bod 7.3.3. VOP).

V zmysle bodu 7.4.4. čl. 4 VOP pokiaľ je klient v omeškaní so splácaním úveru alebo jednotlivých splátok, banka je oprávnená požadovať od klienta okrem úrokov, tiež úroky z omeškania z dlžnej čiastky,

pričom dlžná čiastka sa úročí úrokom z omeškania denne od prvého dňa omeškania (vrátane) až do dňa bezprostredne predchádzajúceho dňu splatenia dlžnej čiastky (vrátane).

Podľa čl. 7 bod 7.6.1. VOP ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta alebo:

a) ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, banka je oprávnená:

a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy a

klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti,

b) vypovedať zmluvu o úvere, alebo od nej odstúpiť. Účinnosť výpovede banky nastáva

okamžite, bez výpovednej lehoty, dňom jej doručenia klientovi. Odstúpením od zmluvy nezanikajú ani zabezpečovacie zmluvy uzatvorené medzi bankou a klientom, resp. treťou osobou,

c) započítať pohľadávku z úveru banky voči akejkoľvek pohľadávke klienta voči banke,

d) zastaviť poskytnutie alebo čerpanie úveru, a to až do doby, keď pominú skutočnosti, ktoré mali za následok pozastavenie poskytnutia alebo čerpania úveru.

Klient je povinný platiť banke poplatky, za služby poskytované bankou podľa sadzovníka platného v deň uskutočnenia spoplatňovaného úkonu alebo poplatky dohodnuté v zmluve (čl. 16 bod 16.1.1. VOP).

V zmysle preambuly Obchodných podmienok D. D., S..D.. pre poskytovania Úverov a Povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom (ďalej len Obchodné podmienky), úverové podmienky upravujú právne vzťahy medzi bankou a dlžníkom, príp. bankou a garantom, vzniknuté v súvislosti s úverom alebo povoleným prečerpaním. Úverové podmienky sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy a akejkoľvek inej zmluvy, uzatvorenej medzi bankou a dlžníkom, príp. garantom v súvislosti s úverom alebo povoleným prečerpaním. Ak úverové podmienky obsahujú úpravu odlišnú od VOP, má úprava úverových podmienok prednosť pred VOP.

Banka poskytne dlžníkovi alebo v prospech dlžníka úver dohodnutým spôsobom , a to v primeranej lehote po splnení odkladacích podmienok (čl. 1 bod 1.1 Obchodných podmienok).

Podľa čl. 5 bod 5.1 Obchodných podmienok, pohľadávku banky spláca dlžník pravidelnými splátkami, s periodicitou dohodnutou v základných podmienkach zmluvy a) hotovostným alebo bezhotovostným prevodom, b) započítaním pohľadávky banky z akéhokoľvek účtu zriadeného bankou voči pohľadávke banky alebo jej časti z Úverovej zmluvy, c) odpísaním peňažných prostriedkov z účtu pre splácanie vo výške splátky úveru, a to aj bez predloženia platobného rozkazu majiteľom účtu.

Pohľadávku banky dlžník spláca splátkami vo výške splátky, v periodicite a ku dňu splatnosti splátky v zmysle úverovej zmluvy a úverových podmienok spôsobom dohodnutým podľa bodu 5.1. Úverových podmienok, prípadne aj iným spôsobom (čl. 5 bod 5.5.1. Obchodných podmienok).

V zmysle čl. 8 bod 8.1 Obchodných podmienok, prípadmi porušenia sú najmä prípady označené ako prípady porušenia v Úverovej zmluve a nasledujúce prípady: a) omeškanie dlžníka so splateným pohľadávky banky alebo so zaplateným iného peňažného záväzku voči banke o viac ako 3 mesiace, b) omeškanie dlžníka so splácaním akejkoľvek inej pohľadávky banky voči dlžníkovi alebo splnením akéhokoľvek iného záväzku alebo povinnosti voči banke, bez ohľadu na to, či dlžník v tomto záväzku vystupuje ako podnikateľ alebo nie, k) ak dlžník nesplnil alebo porušil podstatné povinnosti

alebo zmluvné dojednania dohodnuté v Úverovej zmluve, Úverových podmienkach, VOP alebo zabezpečovacích zmluvách.

Ak dôjde k akémukoľvek prípadu porušenia, banka je oprávnená najmä vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky, t.j. požadovať splatenie pohľadávky banky v lehote, ktorú banka určí v Oznámení o mimoriadnej splatnosti, a dlžník je povinný v tejto lehote splatiť pohľadávku banky (čl. 8 bod 8.4 písm. a) Obchodných podmienok).

Podľa záverečných ustanovení Obchodných podmienok všetky zmluvné vzťahy uzatvorené medzi bankou a dlžníkom sa riadia Úverovými podmienkami, ak v nich nie je uvedené inak. Úverovými podmienkami sa nahrádzajú Obchodné podmienky D. D. S..D., pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom zo dňa 01.02.2006. Úverové podmienky nadobúdajú účinnosť dňa 01.07.2007.

Písomnosťou zo dňa 27.02.2013 označenou ako Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti žalobca žalovaným v 1. a 2. rade oznámil, že v zmysle bodu 7.6.1 VOP D. D., S..D.. ku dňu 18.02.2013 vyhlásila mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru, čím sa pohľadávka zo zmluvy o úvere stala splatnou v celom rozsahu. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti predstavuje pohľadávka sumu vo výške 8338,29 eur. Toto Oznámenie žalovaní prebrali dňa 26.02.2013.

V liste zo dňa 05.04.2013 oznámil právny predchodca žalobcu žalovaným, že D. D., S..D.. postúpila na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.03.2013 pohľadávku voči nim na spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s.r.o.. Oznámenie o postúpení si prevzali dňa 23.04.2013.

Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy . spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 4 citovaného zákona neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis - nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z..

Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 25 ods. 1, ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu (Občiansky zákonník).

Podľa § 96 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti, alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Aj je návrh vzatý späť v časti, súd konanie v tejto časti zastaví. Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

V písomnom podaní zo dňa 15.06.2015 žalobca zobral späť žalobu pred pojednávaním v časti nároku na zaplatenie 1950 eur, preto súd konanie v tejto časti zastavil.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že suma, ktorej zaplatenie je predmetom tohto konania, je nárokom zo zmluvy o úvere uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu ako bankou a žalovanými ako dlžníkmi zo dňa 07.12.2006, na základe ktorej zmluvy bol žalovaným poskytnutý úver v sume 6638,78 eur, ktorý sa žalovaní zaviazali splatiť za v zmluve dojednaných podmienok, ktorá pohľadávka bola na žalobcu postúpená, čím je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu v konaní.

Na uvedený právny vzťah je potrebné aplikovať zákon č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 23a ods. 1, ods. 2, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské

zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa § 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaní ako spotrebiteľa, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaných privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť

podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

V slovenskom právnom poriadku existuje duálna právna úprava záväzkov, pričom rozlišujeme ich občianskoprávnu a obchodnoprávnu úpravu. Vzťah dvoch kódexov súkromného práva a to Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka je vzťahom *lex specialis* ku *lex generalis*, pričom použitie Občianskeho zákonníka je subsidiárne - právne vzťahy podriadené režimu Obchodného zákonníka sa budú riadiť Občianskym zákonníkom v tých otázkach, ktoré Obchodný zákonník neupravuje. V rámci obchodno-záväzkových vzťahov existuje aj skupina vzťahov, ktoré môže označiť ako fakultatívne obchodné záväzkové vzťahy, v ktorých si zmluvné strany môžu v súlade so zásadou zmluvnej voľnosti dohodnúť obchodnoprávny režim svojho záväzku (§ 262 Obchodného zákonníka).

Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevyklučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a ide o kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka, je nevyhnutné ju v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať, pričom nie je relevantné či ide o relatívne obchodný záväzkový vzťah, absolútny obchodný záväzkový vzťah alebo fakultatívny obchodný záväzkový vzťah. Právna ochrana spotrebiteľa je jednou z priorit oblastí záujmu nielen práva Európskej únie ale aj nášho

právneho poriadku. Nie je prípustné, aby sa kogentné normy určené na ochranu spotrebiteľa obchádzal zvolením iného zákona, ktorý primárna nie je určený na úpravu či realizáciu spotrebiteľských vzťahov, t.j. vzťahov, ktoré vznikajú pri nákupe tovarov a poskytovaní služieb spotrebiteľom, ktorí nekonajú pri uzatváraní zmluvy v rámci svojej podnikateľskej či inej zárobkovej činnosti. Zvolenie režimu Obchodného zákonníka nie je prípustné v prípadoch tzv. typových spotrebiteľských zmlúv, keď z celého kontextu uzatvorenej zmluvy je zrejmé, že sa uzatvára v zmysle Obchodného zákonníka len preto, aby sa vylúčili právne normy určené na ochranu spotrebiteľa. Nie je ani prípustné, aby dvom spotrebiteľom v porovnateľnej situácii neboli garantované rovnaké právne prostriedky a ochrana len s

ohľadom na to, dodávateľ zvolí režim iného zákona. Aj pri zmluvách uzatváraných v zmysle

Obchodného zákonníka je potrebné pri realizácii či aplikácii práva postupovať podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku či osobitných právnych predpisoch ako napr. zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa.

Na základe vyššie uvedeného súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľskú zmluvu.

Ako vyplýva z § 100 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

V zmysle § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 111 Občianskeho zákonníka zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

V zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 01.05.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Vzhľadom na uvedené je súd povinný aj z úradnej moci prihliadať na oslabenie nároku žalobcu voči spotrebiteľovi z dôvodu jeho premlčania. Ide o procesné ustanovenie, ktoré je súd povinný aplikovať v čase rozhodovania o predmetnom nároku.

Ako je zrejmé zo zmluvy o úvere, konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 119 mesiacov. Začiatok plynutia premlčacej doby je potrebné stanoviť v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo

dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Jednotlivé splátky sa premlčujú samostatne od ich zročnosti až do okamihu, keď dlžník nesplní niektorú zo splátok. Nepremľanými splátkami tak sú splátky splatné tri roky spätne od podania žaloby, teda splátky splatné po 13.12.2010, žaloba bola podaná dňa 13.12.2013. Keďže v danom prípade bola splatnosť jednotlivých splátok dohodnutá k 20. dňu v mesiaci, nepremľanými splátkami sú tie, ktoré sú splatné odo dňa 20.12.2012, teda prvá nepremľaná splátka je splátka splatná dňa 20.12.2010 a takto je spolu nepremľaných 72 splátok, za rok 2010 jedna 20.12.2010, za roky 2011, 2012, 2013, 2014, 2015 splátky v počte po 12 a za rok 2016 11 splátok, nakoľko konečná splatnosť bola dojednaná na deň 20.11.2016.

Pokiaľ ide o aplikáciu všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka a nie štvorročnej podľa Obchodného zákonníka na daný vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, súd považuje za potrebné poukázať na to, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 Občianskeho zákonníka. Dualistický systém záväzkového práva (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod.) v našom právnom poriadku síce dlhodobo funguje, avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na premlčanie v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia.

Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka reguluje aj absolútne obchody.

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka je ustanovením lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

Ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Čo sa týka jednotlivých nárokov, úver bol žalovaným poskytnutý pri úrokovej sadzbe 12% ročne.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Úroková miera podobného úveru v bankách v čase poskytnutia úveru (december 2006, spotrebiteľský úver nad 5 rokov) činila úrok 8,26% ročne. Vzhľadom na vyššie súd považoval dohodu o výške úrokov za platnú, keďže mal za to, že táto výška úroku nepresahovala v podstatnej miere úrokovú mieru poskytovanú peňažnými ústavami.

V zmysle VOP klient splácal pohľadávku z úveru, ktorá sa skladala z istiny, jej súčastí a príslušenstva, teda súčasťou dojednanej výšky splátky bol aj poplatok za správu úveru v sume 1,99 eur (60 Sk) mesačne. Potom splátka istiny a úroku z úveru po odpočítaní poplatku za správu úveru v sume 1,99 eur predstavuje sumu 95,97 eur (výška splátky 97,96 eur - poplatok 1,99 eur) a keďže žalobca má nárok na 72 nepremličaných splátok, pričom nepremličanými boli splátky, ktorých splatnosť nastala po 20.12.2010 každá v sume 95,97 eur, súd vyčíslil pohľadávku z úveru vo výške 6909,84 eur. Keďže žalovaní uhradili po začatí konania sumu 1950 eur, súd zaviazal žalovaných na zaplatenie sumy 4959,84 eur (6909,84 -1950 eur) a čo do zvyšku žalobu zamietol.

Čo sa týka poplatku za správu úveru, tak v zmysle zmluvy bol žalovaný ako klient povinný platiť banke poplatok za správu úveru v sume 1,99 eur mesačne.

Ako vyplýva z § 2 písm. e) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi v súvislosti s poskytovaním úveru, okrem úrokov.

V zmysle § 37 ods. 21 zákona NR SR č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o bankách“) banke, zahraničnej banke a pobočke zahraničnej banky sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka, osobitného zákona alebo osobitnú službu, ktorá nie je podmienkou úverového vzťahu a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas spotrebiteľa.

Zákaz podľa ustanovenia § 37 ods. 21 sa prvýkrát uplatní na úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu, splatnú po 9. júni 2013 (§ 122s ods. 4 Zákona o bankách).

Z vyššie citovanej úpravy obsiahnutej v Zákone o bankách vyplýva, že účinnosťou novely č. 132/2013 od 10.6. 2013 priamo zákon zakazuje bankám požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie úverových účtov. Možno konštatovať, že predmetná novelizácia bola akýmsi vyvrcholením v podobe zákonnej úpravy zákazu žiadania poplatkov za vedenie úverových účtov ako účtov, ktoré vznikajú na základe úverového vzťahu, ale ľuďom nič neprinášajú a sú dôležité iba pre finančné inštitúcie.

V danej právnej veci sa jedná o poplatok, ktorý mal byť dojednaný a jednotlivé zložky sa stali splatnými ako súčasť splátky úveru pred uvedenou novelou zákona o bankách. Súd však predmetné dojednania o poplatku za vedenie úveru podrobil súdnej kontrole v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a predmetné dojednanie súd vyhodnotil ako neprijateľnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Je nesporné, že žalovaný ako klient a dlžník z úverového vzťahu bol povinný platiť žalobcovi ako veriteľovi poplatok za správu úveru. Teda laicky povedané a rovnako asi aj chápané priemerným spotrebiteľom, žalovaní boli povinní platiť žalobcovi ako veriteľovi za to, že tento pre svoju vlastnú potrebu vykonával akúsi správu úverového účtu, teda sledoval prijatie splátok, prípadné omeškania alebo iné pohyby na účte. Súd má za to, že keď žalobca ako veriteľ poskytol žalovaným ako dlžníkom úver, bolo len v jeho kompetencii, ako sa rozhodne predmetný úver spravovať, no je neprípustné, aby náklady s takouto činnosťou znášali žalovaní ako spotrebiteľia, ktorí predsa za poskytnutie úveru, resp. konkrétnej finančnej čiastky zaplatili žalobcovi ako veriteľovi odplatu vo forme úroku z úveru a preto na žalovaných ako spotrebiteľov a dlžníka nemožno

prenášať úhradu takýchto nákladov. Zákon o spotrebiteľských úveroch hovorí o poplatkoch akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, no nemožno prijať záver, že pod takto definovaný pojem poplatku možno subsumovať akúkoľvek sumu určenú veriteľom predstavujúci úhradu jeho nákladov, pričom sa jedná o poplatok a úhradu predmetnej sumy, za ktoré spotrebiteľovi nie je poskytované žiadne protiplnenie, keď žalovaným zrejme nebol poskytovaný výpis z predmetného úverového účtu a ani nemali prístup k informáciám a údajom vedených na účte, teda jednalo sa čisto o administratívno-technické údaje pre žalobcu ako veriteľa. Na základe uvedeného potom súd nárok žalobcu na zaplatenie tejto časti nároku tak ako je uvedené vyššie zamietol.

Žalovaným potom súd zaviazal zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 4959,84 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 6803,40 eur od 09.03.2013 do 28.05.2013, s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 6753,40 eur, od 29.05.2013 do 30.07.2013, zo sumy 6673,40 eur od 31.07.2013 do 26.03.2014, zo sumy 6473,40 eur od 27.03.2014 do 24.10.2014, zo sumy 6223,40 eur od 25.10.2014 do 25.11.2014, zo sumy 5973,40 eur od 26.11.2014 do 22.12.2014, zo sumy 5723,40 eur od 23.12.2014 do 26.01.2015, zo sumy 5598,40 eur od 27.01.2015 do 25.02.2015, zo sumy 5223,40 eur od 26.02.2015 do 25.03.2015, zo sumy 5098,40 eur od 26.03.2015 do 27.04.2015, zo sumy 4723,40 eur od 28.04.2015 do zaplatenia, pričom výška úroku z omeškania je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády, keď bral súd do úvahy jednotlivé úhrady vykonané žalovanými a to jednak po postúpení pohľadávky na žalobcu ako aj v priebehu konania tak ako boli uvedené vyššie a čo do zvyšku súd žalobu zamietol.

Čo sa týka žalobcom uvádzaných skutočností o uznaní dlhu žalovanými v zmierni, ktorý predložili súdu na schválenie, súd poukazuje na skutočnosť, že tak ako aj uviedol, predmetný návrh bol vyhotovený žalobcom a len samotné uvedenie v čl. III návrhu o uznaní záväzku žalovanými bez osobitného prehlásenia o uznaní dlhu, nemožno považovať za uznanie dlhu ako ho predpokladá ust. § 558 Občianskeho zákonníka a súd poukazuje aj na vyššie uvedené uznesenie o neschválení zmierni, kde dôvodom neschválenia bolo mimo iného aj neposkytnutie ochrany žalovaným ako spotrebiteľom v zmysle ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ktoré nadobudlo účinnosť dňa 1.5.2014, v zmysle ktorého súd ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy a aj bez návrhu musí prihliadať na oslabenie nároku z dôvodu premlčania a časť nároku premlčaná bola, pričom súd poukazuje na druhú vetu ust. § 558 Občianskeho zákonníka o právnych následkoch uznania premlčaného dlhu za splnenie predpokladu, že ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní, čo predmetný článok návrhu na schválenie zmierni, na ktoré žalobca poukazuje v súvislosti s uznaním dlhu žalovanými, neobsahuje.

Podľa § 137 Občianskeho súdneho poriadku trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Žalobca mal v konaní úspech v časti, v ktorej súd žalobe vyhovel a teda v časti o zaplatenie 4959,84 eur, v časti späťvzatia žaloby v sume 1950 eur sa takisto jedná o úspech žalobcu, nakoľko dôvodom späťvzatia žaloby bolo plnenie žalovaného po podaní žaloby. Žalobca tak mal úspech v sume o zaplatenie 6909,84 eur, čo predstavuje 88%, neúspech 12%, čo predstavuje úspech žalovaných, preto žalobcovi po odpočítaní úspechu žalovaných vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere 76%.

Právny zástupca žalobcu v podaní zo dňa 15.06.2015 uviedol, že si uplatňujú trovy konania len za zaplatený súdny poplatok, nakoľko trovy právneho zastúpenia boli uhradené počas konania.

Odmena za jeden úkon právnej služby v zmysle § 10 ods. 1 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhl.“) pri uplatňovanej suome 7.838,91 eur predstavuje 237,34 eur a takto odmena za tri úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia a dve písomné podania na súd podľa § 13a ods. 1 písm. a), c), cit. vyhl. predstavuje 712,02 eur a režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhl. za dva úkony v roku 2014 v sume po 7,81 eur a jeden úkon v roku 2015 v sume 8,39 eur spolu 24,01 eur, teda odmena a režijný paušál spolu 736,03 eur a z toho DPH 20% podľa § 16 ods. 3 vyhl., nakoľko právny zástupca je platcom DPH v sume 147,21 eur (20% zo sumy 736,03 eur), teda spolu trovy právneho zastúpenia predstavovali sumu 883,24 eur, no súd vychádzal zo sumy uvádzanej právneho zástupcom a teda aj uplatňovanej, keďže konanie o trovách konania je konaním návrhovým a to zo sumy 882,82 eur, ktorú sumu žalovaní uhradili v priebehu konania na trovách právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu žalobcu a pri ustálenom pomere úspechu by tak žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v sume 670,94 eur (76% zo sumy 882,82 eur).

Keďže žalovaní uhradili na trovách právneho zastúpenia už sumu 882,82 eur a súd ustálil na týchto trovách nárok žalobcu len v sume 670,94 eur, pričom žalobca si v ďalšom uplatňoval náhradu iných trov konania za zaplatený súdny poplatok, ktorý uhradil v sume 470 eur, no podľa vyčísleného pomeru úspechu mu vznikol nárok len na sumu 357,20 eur (76% zo sumy 470 eur), započítal na úhradu iných trov konania sumu prevyšujúci nárok na trovách právneho zastúpenia a to 211,88 eur (882,82 eur - 670,94 eur). Žalobcovi by vznikol nárok na úhradu iných trov konania v sume 145,32 eur, ktorá suma predstavuje rozdiel medzi súdom ustáleným nárokom na iných trovách konania v sume 357,20 eur a sumou 211,88 eur, ktorá bola žalovanými uhradená nad súdom určenú sumu na trovách právneho zastúpenia. V dôsledku späťvzatia žaloby v časti o zaplatenie sumy 1950 eur pred prvým pojednávaním vznikol žalobcovi nárok na vrátenie alikvotnej časti zaplateného súdneho poplatku z návrhu na začatie konania, o ktorom bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku, pričom suma nároku predstavuje 110,30 eur, nakoľko poplatková povinnosť zo sumy 1950 eur predstavuje 117 eur (pol. 1a Zákona o súdnych poplatkoch) po vykonanom krátení v sume 6,70 eur v zmysle § 11 ods. 3 Zákona o súdnych poplatkoch, preto iné trovy konania, na ktoré vznikol žalobcovi nárok predstavujú sumu 35,02 eur (rozdiel sumy 145,32 eur a sumy 110,30 eur), na zaplatenie ktorých zaviazal žalovaných.

Berúc do úvahy osobné, sociálne a majetkové pomery žalovaných povolil im súd v súlade s ust. § 160 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia, zaplatiť sumu, na zaplatenie ktorej boli zaviazaní, v mesačných splátkach za podmienok uvedených vo výrokovvej časti tohto rozsudku a to v sume po 150 eur. Žalobca navrhoval splátky v sume po 250 eur ako bolo dojednané v zmiere a ktoré aj boli žalovanými uhrádzané, no žalovaný v 1. rade sa vyjadril, že splátka v takejto sume je neúnosná a navrhoval splátku v sume 150 eur, pričom v samotnej zmluve o úvere bolo dojednané plnenie v splátkach po 97,96 eur, preto súd povolil žalovaným splátky v sume po 150 eur.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.